

[Steincke.]

§ 735, Stk. 2 og 3, ikke kommer til Anvendelse, efter Bestemmelse af Præsidenten for vedkommende Landsret som Forsvarer skal kunne beskikkes Sagførere, der er mødeberettigede ved Landsretten, og som er antaget til Udførelse af offentlige Sager ved Undersøgelsesretten eller den Ret, der har behandlet Straffesagen i 1ste Instans eller ved Retten i den Underretskreds, hvor Landsrettens Tingsted er beliggende. Justitsministeriet har i den Anledning ført forskellig Korrespondance, som endnu ikke er afsluttet.

Med Hensyn endelig til det oprindelig forelagte Lovforslags Formulering har Udvalget ad § 332 ment, at der kunde findes en heldigere formuleret Begrænsning i Adgangen til at beskikke en Sagfører end Lovforslagets „for saa vidt han findes egnet“, og Justitsministeren har derefter stillet Ændringsforslag Nr. 5. Tilsvarende Ændring (Nr. 6) foreslaas til § 733, Linie 2. Med Hensyn til dette sidste Ændringsforslag har Aarsmødet for Dommere i Østre Landsretskreds udtalt visse Betænkeligheder, jfr. Bilag C, men Udvalget har dog ment at burde fastholde sin Opfattelse, der ogsaa er tiltraadt af Justitsministeren. Endelig har Ministeren efter Udvalgets Henstilling ad § 931 stillet Ændringsforslag Nr. 7, hvorefter Grænsen for Politimestrenes Bødeforelæg yderligere forhøjes til 300 Kr.

Endelig har der været Diskussion om Formuleringen af § 121, idet der inden for Udvalget var stærk Stemning for, at det i alle Tilfælde skulde være en Betingelse for at faa Sagførerbeskikkelse, at man ikke mod eget Ønske var fjernet fra en Tjenestemandsstilling paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaaet tabt eller indskrænket. Justitsministeren fandt imidlertid, at dette Krav var for strengt, og modsatte sig bestemt en Ændring i saa Henseende. Udvalget har derfor ikke ment at burde stille Ændringsforslag til § 121, men dette betyder ikke, at alle har fundet det opnaaede Resultat rigtigt, eller at det paa Forhaand kan anses for udelukket, at Medlemmer af Udvalget paa dette Punkt kunde tænkes at supplere Ordførerens Udtalelser.

Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale at stemme for alle de 8 stilledes Ændringsforslag samt ved tredie Behandling at stemme for Lovforslaget, saaledes ændret.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne takke Udvalget for den Behandling,

der har fundet Sted, og for Udvalgets Stilling til de Ændringsforslag, jeg har stillet, og skal dermed anbefale Ændringsforslagene og Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse til Vedtagelse ved tredie Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1—8, § 1, saaledes ændret, §§ 2 og 3 samt Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om private tysksprogede Skoler, tysksproget Hjemmeundervisning m. m. i de sønderjyske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2209).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om private tysksprogede Skoler, tysksproget Hjemmeundervisning m. m. i de sønderjyske Landsdele, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting.

Det vil være unødvendigt over for dette høje Tings Medlemmer at gennemgaa Lovforslagets Historie i Enkeltheder. Jeg skal nøjes med at minde om, at der under Samlingsregeringen den 17. Juli 1945 nedsattes en Kommission, hvis Opgave var at stille Forslag til den fremtidige Ordning af Skolevæsenet i Sønderjylland, særlig hvad angaar det tyske Mindretals Skoleforhold.

Kommissionen afgav ret snart efter sin Nedsættelse en foreløbig Betænkning med Forslag til en midlertidig Lov om Undervisning af Mindretallets Børn. Dette Forslag kunde dog grundet paa Modstand fra Dansk Samlings Repræsentant ikke føres igennem. Straks efter den nuværende Regerings Dannelse tog jeg Sagen op, og den 21. December 1945 gennemførtes den midlertidige Lov om Oprettelse af de saakaldte Særklasser for Mindretallets Børn.

Kommissionen arbejdede videre med selve Sagen, og i Slutningen af Marts forelaa Betænkning. Resultatet af Arbejdet blev, at der med Hensyn til Hovedspørgsmaalet: den fremtidige Ordning af Skoleforholdene for det tyske Mindretal, forelaa en Flertals- og en Mindretalsindstilling. Da en endelig Ordning ikke kunde ventes gennemført til